

[Stavad]

et løft i personfradraget fra 21.000 kr. til 22.200 kr., skønt man ellers havde sagt klart nej til generelle skattelettelser. Man kan næsten mindes fru Aase Olesens meget sjove bemærkning fra denne talerstol, hvor fru Aase Olesen sagde: et ord er et ord, og en mand er en karklud. Det kunne godt omskrives og måske passe i denne sammenhæng. Men jeg vil nu ikke harcelere voldsomt over det. Jeg ved, at det radikale venstre har siddet i en forhandlingssituation. Det radikale venstre har givet noget, og vi er uenige med det radikale venstre i det, de har givet, derfor stemmer vi også imod. Jeg ved, at hr. Bernhard Baunsgaard, hvis hr. Bernhard Baunsgaard kunne stemme efter sin overbevisning her, sammen med socialdemokratiet ville forkaste det ændringsforslag. Men vi ved også, at det ikke sker.

Derfor er det det sidste forligsparti, fremskridtspartiet, der står som den taktiske sejrherre i det forlig, der er indgået. Hvad har fremskridtspartiet så opnået? Fremskridtspartiet har igennem det forlig, som blev indgået den 9. september, og det, der følger efter nu, opnået, at man må acceptere kommunale skattestigninger på 0,37 procentpoints stigning eller – for at udtrykke det i menneskepenge – at de kommunale skatter stiger 930 mill. kr. Det svarer næsten til det beløb, man har reduceret kommunernes bloktilskud med.

Vi kan altså konstatere, at den bloktilskudsreduktion, som fremskridtspartiet fik gennemført sammen med de øvrige partier, næsten 100 pct. har resulteret i forhøjede skatter og ikke i forøgede besparelser. I socialdemokratiet glæder vi os også over, at man ikke har skåret så dybt, at man har ødelagt meget af vores sociallovgivning.

Deroveni må fremskridtspartiet også acceptere, at skatteloftet forhøjes med 310 mill. kr., for det har de radikale fået lov til efter forliget. Det vil sige, at de personlige indkomstskatter stiger med 1.240 mill. kr. Så siger fremskridtspartiet, at man har vundet en stor sejr, fordi personfradraget er blevet forhøjet, hvilket giver en lettelse på 660 mill. kr. Hvis vi tager de andre forhøjelser med, som fremskridtspartiet har accepteret, har fremskridtspartiet direkte og indirekte accepteret skatteforhøjelser på ca. 6 mia kr. og over for det fået en skattelettelse på 660 mill. kr.

Jeg kan se, at vore fremskridtsfolk her i salen ser tvivlende ud, og hvis ikke man har opdaget, hvad det er, man er gået med til, vil jeg gerne på et senere tidspunkt specificere de stigninger, som man tilsyneladende har accepteret og vil stemme for. Altså hvis bare man giver fremskridtspartiet en skattelettelse på en direkte skatteudskrivning på 10 pct. af det, man forhøjer skatterne med, er fremskridtspartiet til at få i tale. Jeg kan se på hr. Dohrmann, at hr. Dohrmann sidder og bliver lidt betænkelig, men det var måske godt, om hr. Dohrmann havde talt med nogen, der vidste, hvad skat var, inden man gik ind i det forlig.

Den sidste brik i det forlig, der er indgået, i hvert fald det, der har været gjort til medlemspørgsmålet, er skattetrykket. Vi husker alle, hvordan statsministeren, efter at forliget var indgået, næsten bevæget over for pressen kunne meddele, at skattetrykket efter regeringens beregninger var faldet fra 45,3 til 45,1 pct. Hvis vi så dykker lidt ned i de tal og ser, hvad det er, der ligger bag den ændring, mener jeg, vi må konstatere, at regeringen bevidst har forsøgt at misinformere befolkningen om, hvad der sker, for den eneste ting, der virkelig giver nogen lettelse, som ikke opvejes af andet, er, at man har fjernet forhøjelsen af medlemsbidraget og arbejdsgiverbidraget til A-kasserne – det var et beløb på 1,4 mia kr. – og så har man i stedet for besluttet, at der skal opkræves en afgift til at dække arbejdsmarkedsuddannelserne på et næsten tilsvarende beløb. Man siger, at medlemsbidraget, som betales af lønmodtagerne og af arbejdsgiverne, ikke indgår i skattetrykket, fordi det nu er taget væk. Til gengæld laver man en anden afgift, som også betales af lønmodtagerne, som også betales af arbejdsgiverne, og det beløb skal ikke medtages i skattetrykket. Det forsøgte skatteministeren at forklare ved at sige, at man efter OECDs model ikke medtager den slags ting i skattetrykket. Derfor har vi naturligvis stillet et spørgsmål i skatteudvalget, som også er blevet besvaret, hvor budgetdepartementet har oplyst følgende – det er skatteudvalgets bilag 31 til udskrivningsloven, spørgsmål 21, hvor det i besvarelsen bl.a. hedder: »De nærmere overvejelser om fondens konstruktion m.v. er ikke tilendebragt, og det kan på det foreliggende grundlag ikke fastslås endeligt, hvorvidt bidrag hertil vil komme til at indgå